

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστόν και δεύτερον ετησίοντες χρόνον
στην κλεινήν ιδρύομεν την των Παρθενώνων.

Χίλια ετησίονα κ' έξη
κι' άλλα χίλια Μπαρμπαλέτη.

Τών θρων μας μεταβολή, **ένδιαφέρουσα πολύ.**

Γράμματα και συνδρομαί—**άπ' εύθείας προς έμ.**
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—**δ κτώ φράγκα είς και μ δνα.**
Γιά τώ ξένα όμως μέρα—**δ έ κω φράγκα και 'στ δ χ έρι.**

Όκτώβρη του μηνός έδόθη
και νέοι 'βγήκαν' Δεστυμόμιοι.

Πόντος ετησίονα συν έξηνητάνα
και του φθινόπωρου τώ συνευδισμένα.

Τού Ρωμικού μας τώ Γραφείου τώ κατάμεστον ώδών
στης Πηγής της ζωοδόχου κείται τώρα την έδράν,
πουναί δράσεως μεγάλης πολυτάραχος σταθμός,
στην οίκίαν' Εταιρείου δεκατέσσαρ' άριθμός.

Έπο καιρός νά φωτισθής,
περίλαμπρη Κορώνα,
και κάπως νά συνειδηθής
σέ τούτον τον αιώνα,
και την μεγάλην πρόδον του κόσμου νά γνωρίσης
κι' έλευθρον πολιτεύου' στους Πέρας νά χαρίσης.

Γράμμα του Φασουλή συγχαρητήριο στον Σάχη των Περσών, μεγάλο Κύριο.

Είς τας παρούσας συμφοράς
μετέ μεγάλης μου χαράς
μαθαίνο, φίλε Σάχη,
πως Σύνταγμα πραγματικόν
τό κράτος τώ Μοναρχικόν
έντός δλίγου θάχη.

Καλά που τώ κατάλαθες πώς μ'έν σου μόνον νευμα
δεν θά'μποροιν αιώνα νά κόβονται κεφάλια,
ήτο καιρός νά πής και σύ με του σφυρού τώ πνευμα
και των Περσών σου τώ θερμά ν'άκουσης παρακάλα.

Κλεινή Μεγαλειότητα
και Σάχη κραταιότητας,
δεν ξέρεις πως έχάρηκα γιά τούτο τώ μαντάτο,
'μυλοδοξα καταπόνητος κι' έπληγαν' άνω κάτω.

Έπο ντροπή σου, Σάχη μου, μέσος σ' αυτό τώ ρεύμα,
που γύρω μας άφροκισή
και πλημμυρίζει και κτυπά
παντού με νέον πνευμα,
έσθ Μονάρχης εύκλειης
μεγάλης ιστορίας
άσπλαγχνός νά μην έλθης
τούς Πέρας τούς Πέρας.

Ότι θά κάνης Σύνταγμα δεν σάλπικα ποτέ μου,
Μεγαλειότητά μου.

Γιά την Περσία, Σάχη μου, δεν είδνα λευκό,
έκ και πολλών έπισημοί προς την άρχαίαν είχη,
πλήν όταν αίφνης έμαθα τώ κακό της αυτό.
μέσος τώ λάλον στόμα μου την έχω σαν μαστίχα.

Έπο ντροπή μέσ' στην φορά αυτήν της άκουμένης
έσθ με πολιτευμένα πανέρχια νά μήρης
και σάν ποιμην άυταρχικός τούς Πέρας νά ποιμαίνης.

Και την Περσίαν Σύνταγμα σ' τώ μέλλον θά κομηθ
και μέσ' τώ κράτος σου θά έρουν έλευθροί θεσμοί,
κι' έκει που σ' βασιλεύεις και μένος έυφάνεις
έντός της Τεχράνης,
σήμερα κι' άλλοι Σάχηδες σ' τώ μέση θά φωτίζουσι
και θά σέ μ' απαλαροσου.

Έπο καιρός, Μονάρχης μου, σ' αυτάς τας περιστάσεις
πρός τούς θεσμούς τούς τρέγοντας νά δείξης κάπως πέποις,
και σ' άσπετόν κειμήλιον,
μετά λαμπρόν κειμήλιον,
μετά δράμη' σ' τώ Βασίλειον
των Σούσων κι' Ερζεβάνων.

Τώ άνακραίνουσι τρανός
και τούργαται τώ κεινήν
νέδρη' στην Τεχράν.

Και ταπεινὸς γουκιλινὸς
πρὸ τῆς Κορώνης τῆς κλεινῆς
μὲ ρόδα νὰ τὴν ράνη.

Ἐκείνο ποὺλεξαν ποτὲ,
Μονάρχη μου περικλιυτέ:
εἰς ἔστω μόνον κοίρανος
καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος,
ἐκείν' ἢ ρῆσις ἢ λεπτή
πικρῆθεν ἀνεπιστρεφταί
μὲ τὴν ἰσχὺν τῶν θρόνων
εἰς τὴν ροὴν τῶν χρόνων.

Πάρε Συντάγματος φωτιά,
καὶ μὲς' ἀπ' τὴν Πελοία
ρίξε σπιθόβολη ματιὰ
καὶ μὲς' ὀτὴ Ρωσσία.

Κι' ἐκεῖ Συντάγματα θά' ἔθης καὶ Δουμαίς καὶ θεσμοῖς
καὶ σάλους καὶ σεισμοῖς.
Ἐκεῖ κτυποῦν τὸν Στολυπὶν
ἡμέρα μεσημέρι,
κι' αὐτὸ' στὴν πλάκιν τὴν λοιπὴν
θανάτου ῥίγος φέρει.

Κι' ὁ Τσάρος ὁ πηλαιφάης, ποῦναὶ Μονάρχη πάνι,
ἔλο ταξείδιμα, Σάχη μου, χωρὶς νὰ θέλῃ κάνει,
καὶ φεύγει τὰ Παλάτια του καὶ τὰ μυθώδη πλούτη
καὶ τρέμει νὰ βγῆρ' ὀτὴ στερεὰ γιὰ τὴ βρωμῆ μπαροῦτι.

Ἄλλ' ὄμως σὺ μ' ἐμβρίθειαν, μὲ γυῖσιν καὶ σπουδῆν,
διάδοχε περιδοεῖ τοῦ Μουαφέρ—Ἐδδίν,
τὸ σκέφθηκες πολὺ καλὰ
Συντάγματα τὰ δώσῃς,
προτοῦ μὲ κανενὸς Μουλλῆ
τὴν μπόμπη τὰ κορβώσῃς.

Διὸ καὶ σὺ συγχάρισμα,
καὶ σύμπαντες γεραίρομεν
οἱ Μακρονομάχοι
τὸν γνωστὸν τὸν Σάχη.

Σήμερα πέφτουν κελοσσοὶ
καὶ μεγάλετα τόσα...
μπράβο ποῦ φάνηκες καὶ σὺ
πῶς τῆχες τετρακόσια.

Ψάλλε τὸ κράτος τῶν Περωῶν,
φιλελευθέρη Μούσα,
καὶ κῶττα' εἰς με φῶς πυρῶν
Ἐκδάταν καὶ Σούσα.

Τραγοῦδα μὲ Πανὸς αὐλοῦς
τὰς δοξασιμένας τὰς Ἀδάς,
καὶ φέγγε τώρα μὲ δαυλοῦς
νεκρῶν ἀνάκτων κεφαλὰς.

Ἔλα καὶ ζῶντες σιαῖς Δαρειῶν δοξασιμένων
καὶ κήρυξ Συντάγματα καὶ κλώσσα τυραννίας,
ποῦ σήμερ' ἀπορρίπτονται μετὰ πολλῶν ἐπαίων
ἀπὸ μεγάλας καὶ μικρὰς τοῦ κόσμου διανοίας.

Κράζει σκιρτῶν ὁ Φαουλῆς,
ὁ πλήρης φαντασίας,
πρὸς τοὺς νεκροὺς τοὺς Βασιλεῖς
τῆς παλαιᾶς Πελοίας:

Ἄναστηθετε σήμερὰ μὲ Φαουλῆδων ἔπη
νὰ δῆτε τί πολιτεύμα τὸ κράτος παρ' εἰπέτε.
Ἄς ἔλθῃ καθε κύριος, ἐν τυραννίᾳ δράσας,
καὶ πᾶσαν πρόσοδον μισῶν,
νὰ δῆ τὸ κράτος τῶν Περωῶν
πῶς οἱ θεσμοὶ τὸ κυβερνοῦν τῆς παλαιᾶς ἔχθρᾶς σας.

Ποῦ κόσμος προαιώνιος;
ὁ Μούσα, ποῦ μὲ φέρνει;
ποῦ τώρα κι' ὁ Μαρόνιος,
μὲ ποῦ κι' ὁ Τισσαφέρης;

Ἔλα τὸ νέον Σύνταγμα καὶ σὺ νὰ δῆς, Ἀρταβάξε,
ἔτω κι' ὁ Σέρξης, ποῦ συγὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα τάβοζε.
Ἄρχαία τρόπαια τιμῆς
ἀκόμη φάλλ' ἢ Σαλαμίς,
κι' ἀκόμη βλεποῦσ' τὰ νερὰ τριήρεις καὶ κιθάρας,
δποῦ τὰς κατεπόντισε θαλασποτόρος Ἄρης.

Ὅμως ἐμεῖς ἀπόγονοι τῶν Σκλαμινομάχων,
ποῦ τώρα μὲ κόσματα τερπόμεθα βατράχων,
παρέχομεν τὸ Σύνταγμα, πολιτεύμα αὐτῶν,
πρὸς τοὺς ἐνδόξους ἄλλοτε καταναυμαχηθέντας,
καὶ δειγνομεν ὑπέδειγμα τὸ μέγα Βουλευτήριον
μὲ τῶν Ρωμηῶν τοὺς ρήτορας τοὺς καταπαχυνθέντας.

Πρὸς τὸ δικὸ μας Σύνταγμα νὰ στρέψῃς, φίλε Σάχη,
γὰρὰ' στον ποῦ πολιτεύμα σὰν τὸ δικὸ μας λάχη.
Τοῦτο τὸ δαίγ' ὄς φάρμακον πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς σφαιρας
καὶ' στοὺς Μουζικούς τῶν ὄσων τῆς φίλης συμπεθέρας,
καὶ πάντοτε τὸ συνιστᾷ πρὸς ἕκαστον σατραπήν,
ὅπότεν τρέφω δι' αὐτὸν ἐκτίμησιν κι' ἀγάπην.

Τοῦτο σήμερ' αὖσυστήνω καὶ' στὸν Σάχην, ἐπειδὴ
τῶν καλῶν Περωῶν τὸ κράτος τάγαποῦσ' ἀπὸ παιδί,
δτὰν πῆγαινα πηδῶντας' σὸ Σχολεῖο μὲ τὴν σάκα,
κι' ἄκουγα τὸν Ἀστυγῆ καὶ τὸν Κύρο καὶ τὸν Σάκκα.

Πῶς τοὺς ἀγαποῦσα, Σάχη,
κι' ἦτο σκέψις μου μοναχῆ
ὁ μακρόχρηρ' Ἀρταξέρξης, πρῶτος ἔλων τῶν Περωῶν,
κι' ἀπεθαύμαζα πρὸ πάντων τῶν γερωῶν του τὸ προσόν,
κι' ἐπλεγόμην ἀπὸ φλόγας εὐγενούς ἐπιθυμίας
τῆς χεροῦκλίας του νὰ κάνω μήπως καὶ γενὸ Ταιμίας.

Κι' ὁ διάδοχος Δαρειὸς ἀληθῶς μὲ συνεχίει
κι' ἢ Παρσάτις ἐκείνη,
κι' ὁ νεώτερος ὁ Κύρος,
μέγας τῶν πολέμων ἦρας,
κι' ὁ Καμβύσης, κι' οἱ λοιποὶ,
ποῦ δὲν εἴθευραν ἀκόμη
τί σημαίνει, τὴ θά' πῃ
Σύνταγμα, θεσμοὶ καὶ κόμικα.

Ἐξ ἀγάπης ἐξαίρετου κι' ἐκτιμήσεως συγχρόνως
τοῦτο τὸ πολίτευμά μας τοῦ τὸ συνιστᾷ ευφρόνως.

Τοῦτο, Σάχη μου, και μόνον
γιὰ τὸ κράτος σου νὰ πάρῃ,
ἂν ποθῆς ἀπὸ τὸν Θρόνον
τῶν Περσῶν νὰ μὴ τοιμπαρῆς.

Μὴ ζητήσῃς σ' ἄλλους τόπους, αὐτὴ και' στὴν Ἑγγλιτέρα,
τὸ Ρωμῆαίκο νὰ πάρῃ και βλαστήμα με μιά' μέρα.
Πάρε τῶν Ρωμῶν τὸν χάρτην, πάρε τῶν Ρωμῶν τὸν νόμον,
τὰς Βουλὰς, τὰς συλήσεις,
και' στὰ μούτρα νὰ μὴ φτύσῃς
ἂν πρὸς τούτους αἰώνως δὲν διατελῆς εὐχόμενος.

Τοῦτο πάντοτε νὰ τῶχῃς γιὰ φαγὶ και γιὰ προσφάγι,
ἂν και σὺ νὰ γίνῃς θέλης, ὅπως και τὸν Ἀστυάγι,
και νὰ δῆς, μ' αὐτὸ χαίρι
καμμιά' μέρα, κακομοίρη.

Τοῦτο τοῦτο σοῦ συστήνει μετ' ἑμοῦ κι' ὁ Περικλέτης,
κι' ἂν κεφάλαια τῶρα κόβῃς ὑπεκρίων ἀδαιρέτως,
μὲ τὸ Σύνταγμα, καύμενε, πιθεῖον νὰ κόψουν ἔλλοι
τὸ δικό σου τὸ κεφάλαι.

Χαίρε, Σάχη... τραλαρέ...
τί παγκόσμιος χαρά!
Ποία τέρας κι' εὐφροσύνη!
πῶς ἔχῃς ἡ Ρωμαιοσύνη
μὲ τοὺς τίτους της κηφίας,
κι' ὄλι Πέρσαι της Ἀθίνας,

ποῦ λουστράρουνε παπούτσι με μ' ἄμορφα και με βερνίκι,
τὰ κασὶμα των ἀρκῶν κι' εἶπαν ὁμοφώνως: νίκη.

Ἐνα λουστρό' βρήκα Πέρση,
ποῦ τὸν ξέρω κι' ἀπὸ πέσου.

Βρὲ βλακέντιε, τοῦ λέω, βρὲ Παρία, βρὲ μαζέτα,
γιατί σιῦβεις τὸ κεφάλι και λουστράρεις σιδαλέτα;

Βρὲ δὲν ἔμαδες τοῦ Λέω, Πέρση λουστρο στραβοκάνη,
Σύνταγμα σὸν τὸ δικό μας πῶς κι' ὁ Σάχης σας θὰ κἀνη;
Γιατί κάθεσ' ἔδω πέρα σὸν Παρία εὐτελής,
ἀφοῦ γρήγορ' ἀπολαύσεις θ' ἀπολαύσετε Βουλῆς;

Τόσα χρόνια, ποῦ μ' ἀνθρώπους συγχρωτίζοσ' ἔδω πέρα,
δὲν μπορεῖς νὰ νοιώσῃς, λέρα,
πῶς κανένα τῶρα κράτος εἰς τὸν κόσμον δὲν σημαίνει:
δίχως Σύνταγμα δικό μας, δίχως τὴν δεδηλωμένη;

Ρίξε κάτω τὸ κασὶν
και' στὸν κόσμον, κουρατῶνι,
πῆγαινε νὰ τὸ κηρύττῃς.

Δεῖτε κόρδωμα θρασί,
τῶρα λέγασαι και σὺ
Συνταγματικὸς πολίτην.

Ρυηκρότητος ἰσπότηι,
ὅσκις Ἀθίνας ἔως πότε
θὰ λουστράρετε παπούτσι;

Νέον πνεῦμα, κουενέδες,
Σύνταγμα με καφρανέδες,
μὲ τοιγέρα και μακροῦσινα.

Τῶρα θάχεται και εἰς τὸ Σύνταγμα τὰς νίκας,
τοὺς μεγάλους τοὺς ἀγῶνας,
τῆς Ἑλλάδος και τῆς Κορθῶνας,
και τῆς φῶλις τῆς Μαρίανας.

Κάτω πλέον ἡ δουλεία,
τώρα δόξης μεγαλεία.
Σηκωθῆτε, σηκωθῆτε,
πάνε τὰ κασόνια πιά,
καὶ καθ' ἕλα μιμηθῆτε
τὴν δίκην μας ἀνθρώπια.

Ὅρσε τώρα στὸν Ἀκρετό, τῆς προόδου θιασῶται,
ποῦρε τὴν ἀνοσιὰ
νὰ μὴ φέρῃ σὰν τὸν Σάχη τοὺς θεσμούς μας ἀπὸ τότε
στὴν πᾶν ἡραχὴν Περούα.

Σῆμα, λοστρό, νὰ γνήσι;
Πικουανίας, εὐγενής
καὶ κρεμαντάλης ἀργός.

Σῆμα τράβα' στὴν πατρίδα
νὰ ζαπλώσης τὴν ἀρίδα
καὶ νὰ γίνης Ἰπουργός.

Τέτοια τοῦπα, φίλε Σάχη καὶ φρενήρης ἐξορμῆ
ὁ στιλπνὸς ὑπήκοος σου καὶ μ' ἀσπάζεται θερμά.
Μὰς καὶ μούτεις αὐτὸς, ἐστὶ στόμα, μάτεις καὶ μούτεις ἐγὼ' στὰ
τὴν αὐγὴν τῆς εὐνομίας ἐωρτάσαμε σὰν φίλοι,
κι' ἐφωνάσαμε κι' οἱ δρό μας' στὰ σοκίγια μεθυσμένοι:
ζήτ' ὁ Σάχης τῆς Περούας, ζήτω καὶ ἡ δεδλωμένη.

Ἐγινάκαμε κι' οἱ δρό τῆς ἐσχάτης συμφορᾶς,
σκοῦσαμε γιὰ λευθεριάς,
ρίχνουμε καὶ κομπουριάζς,
ὁ δὲ λοστρός τῶν θεσμῶν ἐκμανεῖ ἐκ τῆς χαρᾶς
τὸ κασόν του τσακίζει, ἐστὶ δικὸ μου τὸ κεφάλι
μὲ μοργαζς καὶ μὲ βερνίκια, κι' ἀπ' ἔδω πηγαίνουν κι' ἄλλοι.

Χωροφύλαξ εὐσταλῆς κι' ὁ πολίτης Φασουλῆς.

X.— Που πᾶς;
Φ.— Δὲν πῶς ποθενα....
X.— Τί λές, βρε ζυλογέρη;
Φ.— Φέρομαι καταμῶνοχος; οἶπου τὸ φέρον φέρεις.
X.— Μὴ μέ' στὰ μάτια μὲ κυτᾶς... τάκοις; δὲν σ' ἐπιτρέπω..
Φ.— Καὶ δὲν μοῦ λές παρακαλῶ ποῦ θέλεις νὰ σὲ βλέπω;
X.— Μωρὸ μὴν εἰσαὶ Βούλγαρος, φονιζς ἢ λωποδύτης;
Φ.— Ἐγώ μαι φιλελεύθερος τῶν Ἀθηνῶν πολίτης,
κι' ἐμμέτρω; κλαῖω συμφορᾶς, τοῦ κράτους ἀνηκότους...
X.— Τί κάνεις;
Φ.— Στίχους μολοσοῦς, σπονδεῖους, ἀναπαίστους,
καὶ στάσου σὲ παρακαλῶ, καὶ μὴ μὲ πᾶνης; εἶαι...
X.— Ἐσ' εἶσαι ποῦ δὲν ἀφίσης μὲ κῶτα σὲ κοτέτις;
Φ.— Γιὰ' μένα πάντα λειτουργῶσι οἱ νόμοι καθεστῶτες
κι' ἀπόσπασμα δὲν ἔβινα νὰ ρίχνωμαι σὲ κῶταις.
X.— Δὲν ξέρεις πῶς τὸ σύστημα τῶν Ἀστυνόμων ἀλλάξες;
Φ.— Τὸ ξέρω, κι' ἡ πατρις γι' αὐτὸ περιχαρῆς ἤλαξα.

Ξέρω πῶς χωροφύλαξς γίνεσαι Ἀστυνόμοι
κι' ἐγὼ μὲ τούτους συμφωνῶ κι' ἄλλη δὲν ἔχω γνώμη.
Κι' ἔλα, κύρ Χωροφύλακα, νὰ μάθης ἀπὸ' μένα
πῶς; θ' ἀνκλῆθουν σήμερ καὶ θάθβουνε' στὰ φῆρα
λογῆς λογῆς ἐγκλήματα, πρὸ χρόνον ἐξασημέν,
μ' αὐτὸ τὸ νέον σύστημα, καὶ θ' ἀναπνεῖσ' ἡ χώρα.

Καὶ τῶν ψευδῶν τὴν σφαγὴν δὲν λημονῶ καὶ τάλλα,
καὶ τὸν μπακάλην τὸν γνωστὸ κανεῖς δὲν τὸν λημονῶσης,
κι' ἂν σήμερ τὸν εἰρισκαν ἀπάνω στὴν κρεμάλα
βεβίαιος; δὲν θά' λέγατε καὶ σεῖς πῶς αὐτοκότνησε,

ἀλλὰ χωρὶς ἐνέργεια θά' βρίακατε μεγάλη
κι' ἐκείνον ὅπου κρέμασε τὸν δυστυχῆ μπακάλην.

Ὅλα τὰ πρὶν εὐστήματα
καὶ βράστα καὶ βλαστήματα,
Μόνον' στὸ νέον σύστημα Πινδάρων πρέπουσι στίχοι
καὶ μ' ἔλους βάζω, στοίχημα πῶς τούτο θά' πετύχη.

Καὶ' στὸς Ρωμηούς τοὺς εὐτυχεῖς φαναζῶ νύκτα' μέρα
ν' ἀνοίγουνε παράθυρα καὶ πόρταις πέρα πέρα,
νὰ λείψουν ἀμπαρώματα καὶ τόσαι προσφυλάξεις,
μυθῶδες γὰρ ἀσφάλεια κυριαρχεῖ καὶ τάξις.

Σὲ τούτο τὸ σωτήριο οἱ πάντες ἐμπιστεύονται
κι' ἀφῶδες ζευκατῆς καθεῖς καὶ κάνει τὸν γενναῖο,
καὶ λένε πῶς ἐπίτηδες θ' ἀφίουνε νὰ ληστοκτονῶται
μόνο γὰρ νὰ δοξάζεται τὸ σύστημα τὸ νέο.

Νὰ σύστημα, βοῆ φαιδρὸς κάθε Ρωμηὸς πολίτης,
Ἄστυνομία πρώτης,
κανένας πᾶς δὲν φαίνεται γελοῖος λωποδύτης,
μῆτε χαισισοπότης.

Καὶ τὰ κοτέτοια καθενὸς
πληθαίνουν καθημερινῶς,
κι' ἔχουν οἱ νοικοκύρδες μεγάλην στενωχώρα
γιατὶ παραπληθύνουνε καὶ κῶταις καὶ κοκόρια,
καὶ δέονται γουπετεῖς πρὸ καθενὸς φρουροῦ
γιὰ νὰ τοὺς βρῆ κλεφτοκοτᾶ καὶ κλεφτοκοκοροῦ.

Ξέρω μ' αὐτὸ τὸ σύστημα πῶς κόσμος θά' σάστη
κι' ἀπὸ πολλὴν ἀσφάλειαν τὸ κράτος θά' μουκτιση.
Ξέρω πῶς ἔβινες καὶ σὺ καινούριος Ἀστυνόμος,
πῶς θά' μιλής μετ' ὁ καλὸ,
ὅν τούτοις, σὲ παρακαλῶ,
μὴ στρίβης τὸ μουστάκι σου, γιατί μὲ γάνει τρῶμος.

Φύγε, κύρ χωροφύλακα, μὴ μὲ καταδιώκης,
ἂν θέλεις νὰ γεραῖρσαι καὶ σὺ κι' ὁ Θεοτόκος.
X.— Μ' αὐτὸ τὸ νέο σύστημα σὲ συλλαμβάνω τώρα
καὶ τράβα' στὴν Διεύθυνσι γιὰ νὰ μὴ φῆς σπαλιδρα.
Φ.— Μὴ δειρῆς, σὲ παρακαλῶ, κι' ἐμὲ τὸν λογομάχο.
X.— Ἄμμι' τούτα τάφλοισμα γιὰτὶ θαρρεῖς πῶς τάχω;
Φ.— Τῆς νέας βελτιώσεως μουρίζωμὲ τὸ ζύλο.
X.— Πρέπει δραστηριότητα νὰ δείξωμαι καὶ ζῆλο.
Φ.— Καὶ βρόβηδες' στὴν ράχη μου νὰ κᾶνης τὸν δραστήριο;
X.— Περιδρομοῖς, ζωντόβολοι, καὶ μέρ' στὸ κρατητήριο.
Φ.— Δραστηριότης, μουστάκιδ' ἀγρίων ἀπαιλεῖται
κι' ἀπὸ τὸ νέο σύστημα γλυτώστε με, πολλῶται.

(Ὁ Φασουλῆς ἀπάγεται χωρὶς νὰ ξέρῃ γι' αὐτὸν,
κι' ὁ Περικλῆς; ὁ μακαρῆς, ποῦ τὸν ἐζυλίζει πάντα,
βλέπει ψυχρὸς τὴν ξαφνικὴν τοῦ φίλου συρροῆναι
καὶ γὰρ τὸ νέο σύστημα λιγνότερα' στὰ γέλοια.)

Ἄς πῶσθ' ἄδερυ μας πικρὸ
'στὸν Χριστομάτῳ τὸν νεκρὸ,
σὲ μὲ μεγάλη κορηφ, ποῦ λάμπει χιονομένη,
καὶ πάντα καλλιστέφανη' στὴν μῆνη μας θὰ μῆνη.

Λευκὴ παρθέν' στὸν σοφὸ κλαμμένα μάτια ρίχνει
καὶ στρωνοντας ἑλπῆς κλαδῶ
'στῆς Ἐπιστομῆς τὰ παιδιὰ
τὸν δασκάλου τοῦ δείχνει.